

for at have saa meget lettere til Opgørelsen og Afgørelsen af dette Spørgsmaal, og det er tilraadet Ministeriet at optage en saadan Paragraf af de Dispachører, som man har raadført sig med om Sagen; altsaa bl. a. af Hensyn til Forsikringen, som formentlig ogsaa vil blive en Smule billigere, har man optaget denne Bestemmelse. Nu sagde det ærede Medlem, at denne Bestemmelse var ny. Jeg erkender, at den ikke findes i den forrige Lov om Isbrydningstjenesten. Det ærede Medlem hævdede, at den var i Strid med Søloven og international Ret. Dette tror jeg dog ikke man vil kunne påstaa. Det maa være muligt for Danmark ved Lov at gennemføre med Hensyn til Isbrydningstjenesten saadanne Særbestemmelser som den, her er Tale om. I saa Henseende har vi naturligvis søgt at sikre os og rettet Henvendelse om Spørgsmaalet til Søløvskommissionen, og fra Professor Sindballe, som ikke er det høje Ting ubekendt, foreligger en Erklæring, hvori han træder i Skranken for den Bestemmelse, som er optaget i § 4. Hermed har vi ment at være, om jeg saa maa sige, sikret i juridisk Henseende, og jeg tror, som sagt, ogsaa, at vi særdeles vel kan hævde den Opfattelse, som ligger heri, for denné særlige Tjenestes Vedkommende. Hvad der foreligger i saa Henseende, kan jo det kommende Udvalg blive nærmere bekendt med, og Sagen vil altsaa yderligere kunne drøftes i Udvalget. Spørgsmaalet er jo ikke i Forhold til selve Sagen noget afgørende Punkt, og jeg gaar ud fra, at man vil kunne enes om Bestemmelsen eller om, hvad der i Henseende dertil skal findes i Loven.

Endelig spurgte det ærede Medlem Hr. Hendriksen, om det ikke kunde være formaalstjenligt at bemane Isbryderen med Marinere. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være formaalstjenligt; thi jeg forudsætter, at Marinens Folk ikke har mere Kendskab til Isbrydningstjeneste end andre Søfolk, jeg kan derfor ikke se det formaalstjenlige deri. Jeg vil ogsaa anse det for at være fuldkommen uigennemførligt, idet Marinen vistnok ikke kan afgive Mandskab, der gaar ind under et andet Ministerium og dirigeres efter civile Regler, saaledes som det maa være, naar Isbryderen ligger under Erhvervsministeriet. Jeg tror derfor, at selv om der ved nærmere Overvejelse maatte vise sig at være Rimelighed for, at det skulde være bedre, vil det ikke være praktisk eller overhovedet lade sig gøre. Men jeg tror altsaa aldeles heller ikke, at der skulde være noget vundet ved at gaa den Vej.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg, som sagt, selvfølgelig er rede til overfor et Udvalg at fremskaffe, hvad det maatte være muligt af Oplysninger. Jeg henstiller, at man søger at fremskynde Udvalgsarbejdet saa meget som muligt.

Første Næstformand (Klaus Bernsten): Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Jeg forstaar naturligvis meget vel, at man ikke her i dette Ting kan diskutere om de enkelte Tilbud og deres Forhold til hinanden, men hvad jeg finder, man meget vel kan diskutere, er Spørgsmaalet om de Principper, hvor efter dette Arbejde skal bortgives, med andre Ord, om Staten skal følge den almindelige Regel at give Arbejdet til det Værft, som leverer billigst, oven i Købet naar der har været bunden Licitation. Jeg vil takke den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremkom med, af hvilke det fremgik, at man øjensynlig i alt Fald tænkte sig at dele Arbejdet mellem Statens Værft og det private Værft, der var kommet med det billigste Tilbud. Maa jeg blot vedrørende Orlogsværftet til Slut bemærke, at det lyder jo meget kønt, at man altid kan gaa ud fra, at de Tilbud, der kommer fra Orlogsværftet, er noget, som vil holde. Jeg vil i den Anledning minde den højtærede Minister om de Overslag, som kom frem fra Orlogsværftet i et Tilfælde, hvor det drejede sig om Civilbygning. Jeg tænker her paa de Færger, Orlogsværftet byggede for Statsbanerne. Jeg har en klar Forestilling om, at de Overslag, der den Gang fremkom fra Orlogsværftet, ikke alene ikke holdt, men blev overskredet endog ganske betydeligt.

Hendriksen: Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, der talte paa det radikale Venstres Vegne, saaledes, at det ærede Medlem i det store og hele var enig med mig i min Kritik af sidste Del af Lovforslagets § 4. Og naar den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart nu oplyste, at Grunden eller den væsentligste Grund til, at denne Bemærkning er indsat i § 4, var den, at de Assurandører, der har tegnet Assurance paa „Isbjørn“, gerne ønsker at slippe for noget af den Risiko, der er forbundet dermed, mod at give en mindre Ristorno i Præmien, saa er det ikke for mig afgørende. Det er heller ikke for mig afgø-